

בעניין:

1. _____ מנסי

ת.ז. _____, טייבה

2. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.**
ע"י ב"כ עוה"ד עביר גובראן (מ.ר. 44346) ו/או יוסי וולפסון
(מ.ר. 26174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או חוה מטרס-
עירון (מ.ר. 35174) ו/או סיגי בן-ארי (מ.ר. 37566) ו/או ענת
קדרון (מ.ר. 37665)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. **אלוף פיקוד דרום**

2. **שר הביטחון**

3. **מדינת ישראל**

המשיבים

עתירה למתן צו על תנאי

מוגשת בזאת עתירה למתן צו על תנאי, המופנה אל המשיבים והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יתנו לעותר 1, באופן מיידי, היתר כניסה ושהייה ברצועת עזה, כדי שיוכל להתאבל, במחיצת בני משפחתו, על מות אחיו הצעיר, בן ה-36, שהותיר אחריו אשה וארבעה ילדים קטינים.

בקשה לדיון דחוף

בית המשפט מתבקש לקבוע דיון דחוף לשמיעת העתירה.

ביום 26.1.07, במהלך תפילת הערב של יום שישי במסגד אלהדאיה בתל אלהוא ברצועת עזה, נפתחה אש חיה לעבר המתפללים במסגד. כתוצאה מכך נפגע אחיו של העותר מקליע קטלני בגופו שגרם למותו.

בשל ההגבלות הגורפות מטעם המשיבים על כניסת ישראלים לרצועת עזה, לא הצליח העותר 1 להיכנס לרצועת עזה ולהשתתף בהלווייתו של אחיו המנוח.

העותר 1 מבקש לקבל היתר כניסה ושהייה ברצועת עזה, על מנת שיוכל להשתתף בימי האבל, לחלוק לאחיו המנוח כבוד אחרון, ולדאוג למשפחת אחיו הצעירה – אשת המנוח, הנושאת ברחמה תאומים וארבעת ילדיו הקטינים – שלא נותר לה מפרנס מלבדו.

פניות המוקד להגנת הפרט אל המשיבים טרם נענו, אף על פי דחיפות הבקשה ואופיה ההומניטרי.

העתירה על שני חלקיה, העובדתי והמשפטי, מהווים חלק בלתי נפרד מבקשה זו.

הצדדים

1. העותר 1 (להלן: **העותר**) נולד ברצועת עזה בשנת 1964. בשנת 1987 התחתן עם גב' ____ מנסי, אזרחית ישראלית, וקיבל אזרחות ישראלית.
2. העותר 2 (להלן: **המוקד** או **המוקד להגנת הפרט**), ארגון זכויות אדם, פועל בין היתר להגן על זכויות האדם בשטחים הכבושים אותם מחזיקה המשיבה 3, ועוסק בין היתר בעניינם של ישראלים המבקשים להיכנס לרצועת עזה.
3. המשיב 1, אלוף פיקוד דרום, מוסמך לאשר כניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה בכפוף להנחיות הביטחוניות של המשיב 2. בעבר החזיק בסמכות זו בהיותו הגורם הצבאי שפיקד מטעם ישראל על כוחות צה"ל ברצועת עזה ובהתאם לצו צבאי שקבע את שטחי הרש"פ ברצועת עזה כשטח צבאי סגור. כיום הוא מחזיק באותה סמכות בהתאם לסעיף 24 לחוק ליישום תוכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005.
4. המשיב 2, שר הביטחון, הינו הגוף המוסמך לקבוע הנחיות ביטחוניות בכפוף למשפט החוקתי והמינהלי הישראליים ובאיזון עם משפט זכויות האדם.

התשתית העובדתית

צמצום כניסתם של ישראלים לרצועת עזה

5. מאז 1994 סגורים חלקי הרצועה שבשליטת הרשות הפלסטינית לכניסת ישראלים. המצב הלך והחמיר לאחר פרוץ האינתפאדה השנייה, בשלהי שנת 2000.
6. הצמצום בביקורים הגיע לשיאו בשנים האחרונות. כך, לעתים קרובות נאלץ המוקד להגנת הפרט להגיש עתירות שעניינן ביקורי ישראלים אף אצל בני משפחותיהם מדרגה ראשונה המתגוררים ברצועת עזה, לרבות בחגים ומקרים הומניטריים. למשל: בג"ץ 10043/03, בג"ץ 9595/04, בג"ץ 9607/04, בג"ץ 9107/04, בג"ץ 1034/04, בג"ץ 552/05 ובג"ץ 8451/06.
7. בתקופה שמאז, בעקבות עתירות שהוגשו לבג"ץ על ידי המוקד להגנת הפרט, גיבש המשיב קריטריונים בנוגע לכניסת ישראלים לשטחי רצועת עזה שבשליטת הרשות הפלסטינית.
8. בין היתר כוללים הקריטריונים שנקבעו על ידי המשיב 1, את האפשרות של בני זוג ישראלים של תושבי רצועת עזה לשהות ברצועה בהיתרים תקופתיים, וכן ביקורים אצל קרובי משפחה מדרגה ראשונה בנסיבות הומניטריות כגון חתונה, אירוסין, מחלה קשה, הלוויה וכיו"ב.

העובדות

9. ביום שישי ה-26.1.07, במהלך תפילה במסגד בעזה, בה השתתף אחיו של העותר, מר _____ מנסי, נפתחה אש חיה אל עבר המתפללים. אחיו של העותר נפגע מקליע קטלני שגרם למותו.

העתק מההודעה על פטירת המנוח, מר _____ מנסי, מצורף ומסומן ע/1.

10. לא עלה בידי העותר להיכנס לרצועת עזה על מנת להשתתף בהלוויה של אחיו המנוח, זאת בשל הצורך בקבלת אישור מהמשיב 1 לצורך כניסתו לרצועת עזה.

מיצוי הליכים

11. ביום 28.1.07 פנה המוקד להגנת הפרט אל המוקד ההומניטרי במנהלת התיאום והקישור בעזה (להלן: **מת"ק עזה**), וביקש להנפיק לעותר היתר כניסה ושהייה בעזה לצורך השתתפותו בימי האבל על אחיו המנוח, וכדי לטפל באשתו של המנוח (בהריון עם תאומים) ובארבעת ילדיה הקטינים, אשר אין מי שיפרנס אותם או ידאג לצורכיהם מלבד העותר.

העתק מהמכתב מיום 28.1.07 מצורף ומסומן ע/2.

12. לאור דחיפות הבקשה, פנה המוקד ביום 29.1.07 אל לשכת היועץ המשפטי במת"ק עזה, וביקש את התערבותו המיידית לצורך הנפקת היתר כניסה ושהייה ברצועת עזה עבור העותר לאלתר. המוקד ציין במפורש בפנייתו, כי אם לא תתקבל תשובה עד ליום 31.1.07, ייאלץ לפנות לערכאות משפטיות. העתק מהמכתב נשלח למוקד ההומניטרי במת"ק עזה.

העתק מהמכתב מיום 29.1.07 מצורף ומסומן ע/3.

13. עד כתיבת שורות אלו טרם התקבלה במשרדי המוקד כל התייחסות מטעם המשיבים, גם לא התייחסות ראשונית המעידה על מצב הטיפול.

הטיעון המשפטי

14. המשיבים משתהים ללא הצדקה בטיפול בבקשת העותר. זאת על אף האופי ההומניטארי של הבקשה והצורך בכניסתו המיידית לרצועת עזה. כלל ידוע הוא כי "חובתה של הרשות המינהלית לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשונים של מינהל תקין" (י' זמיר, **הסמכות המינהלית** (כרך ב, נבו, תשנ"ו), 717) (ראו באותו עניין: בג"צ 6900/93 המכון להכשרת טוענות בית הדין נ' השר לענייני דתות, פ"ד מח(4) 441, 451; בג"צ 7198/93 מיטראל בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פ"ד מח(2) 844, 853).

15. נדמה כי בעתירה זו אין צורך להרבות בדברים ובהצגת אסמכתאות לעניין זכותו של העותר לחלוק כבוד אחרון לאחיו המנוח, להתאבל על מותו יחד עם משפחתו בעזה ולקחת חלק בטיפול ובדאגה למשפחת המנוח הצעירה. מדובר במקרה הנופל באופן מובהק בגדר הקריטריונים אותם קבעו המשיבים לכניסת אזרחי ישראל לרצועת עזה. ביטויים כגון "זכויות יסוד" "כבוד המת" "קשרי משפחה" או אף "הכרח הומניטרי" מחוורים מול מה שצריך לבלוט לעין.

עתירה זו נתמכת בתצהיר של העותר, שנחתם בפני עורך דין ביפו. בית המשפט מתבקש לקבל את התצהיר ואת יפוי הכוח שאף הוא ניתן בפקס, זאת לאור דחיפות המקרה נשוא עתירה זו.

לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת תשובת המשיבים, להפכו לצו מוחלט. כמו כן מתבקש בית המשפט להשית על המשיבים את הוצאות העותרים ושכ"ט עו"ד.

עביר ג'ובראן, עורכת דין
ב"כ העותרים

4 בפברואר, 2007

[ת.ש. 48400]